

קטע קריאה 21

קראו בעיון את הקטע, וענו על השאלות שאחריו.

ההתניה הקלאסית תורמת ללא ספק להסתגלות ולקיום. היכולת של בעל חיים להימלט מסכנות ולהישרד מבוססת לעתים קרובות על למידה בדרך של התניה קלאסית. למשל, פחד מותנה של זברה מאיזור מסוים (זהו הגירוי המותנה), שבו הבחינה בעבר באריה (הוא הגירוי הלא מותנה), יגביר את סיכוייה להישרד, שכן בעקבות הלמידה תקפיד הזברה שלא להתקרב למקום זה. נשאלת השאלה, האם הקשר האסוציאטיבי שנלמד מתקיים לעד במוחו של האורגניזם? האם הזברה – נגזר עליה עד סוף ימיה לחוש פחד, כל אימת שתתקרב לאותו איזור שבו ראתה את האריה? מצב זה עשוי להיות לא יעיל בשלב מסוים, שכן ייתכן שהאריה שינה בינתיים את מקום הימצאו. פבלוב, אבי ההתניה הקלאסית, הראה שניתן להכחיד את האסוציאציה שנלמדה במסגרת ההתניה הקלאסית.

10) התהליך שבו התגובה המותנית מוכחדת כולל הצגת הגירוי המותנה ללא ליווי של הגירוי הלא מותנה. לכלב שלמד לרייר כל אימת ששמע צלצול פעמון מכיוון שהפעמון צלצל יחד עם הופעת מזון, ניתן לחזור ולהשמיע את הפעמון שוב ושוב בלא שיתלווה אליו המזון. כמות הרוק תלך ותפחת עד שלבסוף תעלם כליל.

15) לתופעה זו של העלמות התגובה המותנית לגירוי בעקבות הפסקת הצגתו של הגירוי הלא מותנה קוראים הכחדה או דעיכה. בהתניה נוצר קשר בין שני גירויים, המותנה והלא מותנה; בהכחדה נשבר קשר זה על-ידי הצגת הגירוי המותנה לבדו. הגירוי הלא מותנה נחוץ, אם כן, כדי לשמר את התגובה הנלמדת. במילים אחרות, הוא מחזק או מגביר אותה. להתניה אין קיום לאורך זמן ללא הצגת הגירוי הלא מותנה לאחר הגירוי המותנה.

20) מה קורה לתגובה המותנית לאחר ההכחדה? אם כן, מסתבר שאם נותנים לבעל החיים תקופת מנוחה לאחר הכחדה, ואז שוב מציגים את הגירוי המותנה, מתעוררת מחדש התגובה המותנית שהוכחדה, אם כי בעוצמה פחותה בהשוואה לתקופה שלפני ההכחדה. תופעה זו מכונה החלמה ספונטנית. יוצא איפה שהקשר בין הגירוי המותנה לגירוי הלא מותנה אינו נמחק כליל בעקבות ההכחדה.

השאלות

1. מהו ה"קשר האסוציאטיבי" המוזכר בשורה 5?

- (1) הקשר בין זברה מאיזור מסוים לאריה
- (2) הקשר בין איזור מסוים לפחד
- (3) הקשר בין איזור מסוים לנוכחות אריה
- (4) הקשר בין למידת התניה קלאסית להישרדות

2. כיצד ניתן להכחיד תגובה מותנית?

- (1) להציג את הגירוי המותנה עם הגירוי הלא מותנה שוב ושוב
- (2) להציג הרבה גירויים לא מותנים יחד
- (3) להציג את הגירוי המותנה ורק כעבור זמן רב את הגירוי הלא מותנה
- (4) להציג את הגירוי המותנה לבדו, ללא ליווי של הגירוי הלא מותנה

3. למה נחוץ הגירוי הלא מותנה?

- (1) להפחתת כמות הרוק בבעלי חיים
- (2) הוא נחוץ להכחדת תגובה מותנית
- (3) הוא נחוץ להגברת תגובה מותנית
- (4) תשובות 1 ו-3 נכונות

4. מהי "החלמה ספונטנית" המוזכרת בשורה 21-22?

- (1) בעל החיים מחלים לאחר שהתגובה מוכחדת
- (2) הגירוי המותנה "מחלים" לאחר שהוכחד
- (3) התגובה המוכחדת "מחלימה" לאחר מנוחה
- (4) הגירוי הלא מותנה "מחלים" לאחר שהוכחד

5. כיצד היית מכנה קטע זה?

- (1) זברות וכלבים – כיצד הם לומדים?
- (2) הגירוי המותנה והלא מותנה – מה הקשר?
- (3) ההתניה הקלאסית – האם היא ניתנת להכחדה?
- (4) ההחלמה הספונטנית של התגובה המותנית

קטע קריאה 22

קראו בעיון את הקטע, וענו על השאלות שאחריו.

- (1) שיטת ספירה היא מערכת של כללים המשתמשת בספרות ידועות וכללים מוסכמים כדי לתאר כל מספר שתידרש. לעובדה שבידינו עשר אצבעות היה משקל מכריע בקביעת הדרך בה אנו סופרים. הגם שישנן אין-ספור אפשרויות אחרות לספור, כגון ספירה בבסיס של שמונה או שתיים-עשרה ספרות, השיטה העשרונית, בה משמשות הספרות 0 עד 9 לייצוג מספרים, היא השיטה המובילה והנפוצה בעולם. הספירה העשרונית החלה בהודו במאה השישית לספירה, והובאה למערב במאה השמינית. אמנם כבר בכתבי המקרא ניתן למצוא שנעשה שימוש בספירה דומה ("תשע ושלושים ומאה"), אך הספירה בשיטה העשרונית כפי שאנו מכירים כיום התקבעה כשיטת הספירה המובילה רק במאה העשירית לספירה.
- (5)
- (10) שיטות ספירה אשר אינן מבוססות על בסיס עשר ספרות ניתן למצוא בעיקר בתחום המחשבים, שם נפוצה מאוד הספירה בבסיס שתיים באמצעות השימוש בספרות 0 ו-1 בלבד. בשיטה זו, המכונה "השיטה הבינארית", המספר "שתיים" ייוצג כך: "10". ייצוג המספר "שלוש" יהיה "11", למספר "ארבע" יתאים הייצוג "100", המספר "חמש" ייוצג כ-"101", המספר "שש" ייוצג כ-"110", המספר "שבע" כ-"111", המספר "שמונה" ייוצג כ-"1000", וכך הלאה. למעשה, צורת הספירה זהה בכל הבסיסים. הדבר היחיד אשר יוצר הבדל בין הבסיסים השונים הוא במספר הספרות הקיימות בשיטת הספירה. לפיכך, לספרה אין משמעות כשלעצמה, וסדרה של ספרות היא לא יותר ממערכת סמלים המייצגת ערכים מספריים המוסכמים מראש על המשתמשים בשיטה זו.
- (15)
- שיטת ספירה נוספת אשר נמצאת בשימוש נרחב בעולם המחשבים משתמשת בבסיס המכיל 16 ספרות. עשר הספרות הראשונות בשיטת ספירה זו תהיינה 0-9, כמקובל בשיטה העשרונית, ומייד לאחריהן יבואו האותיות הלטיניות A-F, אשר ישמשו בתור "ספרות" חדשות. בכך ייצוגו של המספר 10 בבסיס זה ייראה בתור האות "A", למספר אחת-עשרה תתאים האות "B", וכך הלאה. הסימן "10" לפי שיטת ספירה זו מייצג את המספר שש-עשרה. בדרך זו יכולים להיווצר מספרים הנראים לנו מעט מוזרים, כגון המספר "1A", המייצג את המספר עשרים ושש.
- (20)
- עם השתרשותה של שיטת הספירה העשרונית בעולם המערבי, נתקבעו גם סימני פעולות החשבון המוכרות לנו לצורתן הנוכחית. לפני כן, הייצוג הגרפי של פעולות חשבון לא היה אחיד, והשתנה מאוד בהתאם לזמן ולמקום בו נכתב. אחידות זו בכתוב החשבוני עודדה פיתוח של עזרים מעשה ידי אדם, אשר נועדו לפישוט פעולות החשבון והפיכתן לנחלת כלל הציבור. בכלל זה נוכל למצוא את לוח החיבור, לוח הכפל, החשבוניה והקופה הרושמת. כיום ההנחה הרווחת היא כי העובדה שבידינו עשר אצבעות הפכה את השימוש בשיטה העשרונית לפשוט יותר מכל השיטות שקדמו לה, והיא זו שגרמה לתחילת השימוש הנרחב בשיטה העשרונית.
- (25)
- הכנסת המחשבון לכיתות הלימוד במערב במאה העשרים לוותה בגאווה עצומה של אנשי חינוך ברחבי העולם, שכן שנים לא רבות לפני כן עוד השתמשו בחשבוניות ובאמצעים מכאניים אחרים ללימוד חשבון, והמחשבון התקבל כאמצעי טכנולוגי פורץ דרך. כיום, ישנו קול קורא בקרב מורים לחשבון להוצאת המחשבון מהכיתות, שכן כעת התלמידים רגילים לבצע חישובים בצורה טכנית, מבלי להבין ולהפנים את המשמעות המתמטית העומדת מאחורי חישוביהם. בהתאם לרוח זו, בחלק גדול מהמוסדות להשכלה גבוהה נאסר השימוש במחשבון בעת מבחנים.
- (30)
- (35)

השאלות

1. המספר "תשע ושלושים ומאה" מופיע בקטע (שורות 6-7) כדוגמה ל-

- (1) ספירה בבסיס של שמונה ספרות אשר הופיעה במקרא
- (2) התקבעות שיטת הספירה העשרונית המודרנית
- (3) שימוש בעקרון המזכיר ספירה בבסיס עשרוני מודרני
- (4) שימוש באצבעות ידים לצורך ספירה, בעת קדומה

2. המספר עשר מיוצג בשיטה הבינארית באופן הבא "1010".
לפי הפסקה השנייה, כיצד ייוצג המספר אחת-עשרה בשיטה הבינארית?

- (1) 1000
- (2) 1100
- (3) 1011
- (4) 1101

3. אברהם טוען כי בשיטה הבינארית ניתן היה להחליף את השימוש בספרות "0" ו "1" בסימנים דוגמת "#"-ו "\$" מבלי לפגוע כלל באפשרויות ליצוג מספרים.
נמרוד טוען כי בלי שימוש ספציפי בספרות 0-9 לא ניתן היה ליצור את השיטה העשרונית.

לפי האמור בקטע, ניתן לומר כי -

- (1) אברהם צודק ונמרוד טועה
- (2) אברהם טועה ונמרוד צודק
- (3) שניהם טועים
- (4) שניהם צודקים

4. "בדרך זו" (שורה 21) כלומר, באמצעות שימוש ב-

- (1) אותיות הלטיניות A-F במקום הספרות 0-9
- (2) שיטת ספירה בבסיס בעל 16 ספרות
- (3) שיטת ספירה עשרונית
- (4) מספר "10"

5. מהי מטרתה של הפסקה האחרונה בקטע?

- (1) להוות סתירה לפסקה שקדמה לה
- (2) להסביר מדוע הוכנסו מחשבוניים לכיתות הלימוד במערב
- (3) להציג היבטים שונים הקשורים לשימוש במחשבון על-ידי תלמידים
- (4) לסכם את הפסקאות שלפניה ואת הקטע כולו

6. מהאמור בקטע ניתן להסיק כי -

- (1) ככל שספירה מבוססת על יותר ספרות, כך ניתן להביע באמצעותה מספרים מורכבים יותר
- (2) סביר כי ההתפתחות הטכנולוגית תגרום למעבר לשיטות ספירה המבוססות על 16 ספרות או יותר
- (3) אנשי חינוך בתחום הוראת החשבון מתנגדים לפיתוח אמצעים אלקטרוניים המשמשים לביצוע חישובים
- (4) אם לבני האדם היה מספר שונה של אצבעות בכפות ידיהם, סביר כי השיטה העשרונית לא הייתה נפוצה כפי שהיא היום

קטע קריאה 23

קראו בעיון את הקטע, וענו על השאלות שאחריו.

- (1) סמים הינם חומרים כימיים הפועלים על מערכת העצבים המרכזית, משנים את תפקוד המוח וגורמים לשינויים גופניים ומנטליים כגון אובדן הזיכרון, שינויים במצב הרוח ואיבוד ההכרה. מצד אחד, שימוש בסמים יכול להיעשות למטרות רפואיות, תחת עינם הפקוחה של גורמים רפואיים ובאופן מקצועי ואחראי. אולם, ישנם מקרים בהם אנשים עושים שימוש בסמים באופן לא מפקח ומתוך מטרה ברורה לשנות את מצב הרוח וההכרה שלהם. שימוש כזה מהווה עבירה פלילית והוא נאסר על פי חוק ברוב מדינות העולם בשל האמונה שהוא פוגע לרעה הן ביחיד והן בחברה.
- (5)
- (10) מחקרים מסוימים מצביעים על כך שכבר לפני יותר מ-5,000 שנים השתמשו בני האדם בסמים שלא למטרות רפואיות. כך למשל, האינדיאנים המקומיים בדרום אמריקה עשו שימוש בקוקאין, הסם שמופק מעלי הקוקה, כבר לפני כ-4,000 שנים. את עלי הקוקה הם גידלו בעיקר באזורים ההרריים של קולומביה, בוליביה ופרו, והמשתמשים העיקריים בסם היו כוהני הדת של שבטי האינקה שהשתמשו בו למטרות פולחניות-דתיות. פשוטי העם לא הורשו להשתמש בסם זה, ומי שנתפס משתמש בו הואשם בחילול הקודש. כאשר גילה אמריגו וספוצ'י את אמריקה, החלו להתיישב בדרום היבשת הספרדים והפורטוגזים, ואלו הכריחו את העבדים האינדיאנים להשתמש בעלי הקוקה מכיוון שגילו שהדבר מגביר את כושר העבודה שלהם. ניסיונם לייבא את הצמח לאירופה נחל כישלון שכן הצמח לא הצליח להכות שם שורשים, מה שהגביל מאוד את תפוצתו בעולם במשך שנים רבות. אולם לאחר מחקר ארוך, בשנת 1884 הצליחו חוקרים לבודד את הקוקאין מתוך עלי הקוקה, ומה שנראה תחילה כפריצת דרך רפואית שאמורה הייתה להשפיע לטובה על פעילות הלב ומערכת העצבים, התגלה מהר מאוד כטעות קשה שעתידה להשפיע על האנושות כולה.
- (15)
- (20) הקוקאין נחשב לסם יוצא דופן ביחס לסמים אחרים בשל העובדה שהוא משפיע בכמה אופנים על המשתמש בו, כאשר סוג ההשפעה תלויה בתדירות ובאופן השימוש. השפעתו המיידית של הקוקאין היא יצירת תחושה של אופוריה שנוצרת כתוצאה מעלייה ברמת הסוכר באזורים מסוימים במוח. השפעה נוספת של הקוקאין היא מתן תחושת מרץ רב, הן מבחינה נפשית והן מבחינה פיזית, וזאת בשל שחרורו במוח של חומר הקרוי דופאמין. עודף המרץ שנוצר אצל המשתמש מקנה לו, בין היתר, תחושה של חוסר רעב וצמא. התחושות שמעורר הקוקאין נמשכות לפרק זמן קצר, אך עוצמתן כה רבה, עד שמי שהשתמש בקוקאין פעם אחת בלבד מרגיש צורך עז לעשות זאת שוב על-מנת לחוות אותן פעם נוספת. בנוסף, השימוש בקוקאין גורר אחריו תופעות לוואי כגון חרדה, פאניקה ובלבול. פעולות נוספות וידועות של הקוקאין הן כיווץ כלי דם והרדמה מקומית, וחוקרים משערים כי פעולה זאת, יחד עם פעולתו הממריצה של הקוקאין, יוצרת השפעות סותרות ה"מבלבלות" את הלב וגורמות לאי סדירות בפעילות החשמלית בלב, פרפור חדרים, ובמקרים קיצוניים - דום לב ומוות.
- (25)
- (30)

השאלות

1. על פי הגישה הרווחת ברוב מדינות העולם -

- (1) האדם הוא חופשי ולפיכך יכול לעשות שימוש בסמים כרצונו
- (2) שימוש בסמים פוגע באדם וכתוצאה מכך בחברה כולה ולפיכך השימוש נחשב לעבירה פלילית
- (3) ישנם סמים מותרים המשמשים בטקסים פולחניים שחשובים להתפתחות המדינה
- (4) קוקאין הוא סם מסוכן ולפיכך הוא אינו משמש עוד לצרכים רפואיים

2. בפסקה השנייה נטען כי -

- (1) בני אדם השתמשו בקוקאין למטרות רפואיות כבר לפני יותר מ-5,000 שנה
- (2) הקוקאין התגלה רק לאחרונה בשל היכולת לייבא את הסם לאירופה ביתר קלות
- (3) על אף שהקוקאין היה בשימוש אצל האינדיאנים בדרום אמריקה, רק מעטים מהם הורשו לצרוך אותו
- (4) הקוקאין התגלה כפריצת דרך רפואית בזכות השפעתו לטובה על פעילות הלב ומערכת העצבים

3. למה מתייחסת המילה "בו" (שורה 12)?

- (1) לקוקאין
- (2) לפולחן
- (3) לשבת
- (4) לכוחן הדת

4. מה מהבאים אינו מוזכר בקטע כהשפעה של שימוש בקוקאין?

- (1) אבדן זיכרון
- (2) הגברת כושר העבודה
- (3) תחושת חרדה
- (4) תחושת אופוריה

5. ייתכן כי שימוש בקוקאין יגרום לדום לב עקב -

- (1) תחושת חוסר ההתמצאות הגורמת להתרגשות רבה ולפרפור בחדרי הלב
- (2) שחרור חומר שנקרא דופאמין המאיץ את פעילות הלב
- (3) פעולתו כסם מרדים המפסיקה את פעולת הלב
- (4) פעולתו כמרדים מקומי מחד וכסם ממריץ מאידך המבלבלת את פעילות הלב

6. שם מתאים לקטע יכול להיות -

- (1) היכן מגדלים את הקוקאין
- (2) מהו הקוקאין?
- (3) התמכרות לקוקאין והסכנות הכרוכות בכך
- (4) מהו סם?

קטע קריאה 24

קראו בעיון את הקטע, וענו על השאלות שאחריו.

המיתוס הוא תופעה מורכבת, ואין הסכמה על הגדרה הכוללת את כל אופניו. מובנה הראשוני של המילה "מיתוס" ביוונית, הוא סיפור. המיתוס הוא, בעיקרו, צורת ביטוייה של תרבות שאינה יודעת קרוא וכתוב, כלומר הוא סיפור בעל-פה. המיתוס היווני בצורתו המוכרת לנו, בגירסתו הכתובה ובדפוסיו הקבועים, כבר איבד הרבה מן הסממנים המיתיים שלו והוא למעשה סיפורת. למרות זאת, הוא משמש אשנב דרכו ניתן להציץ על צורתו המקורית. (5)

לא כל סיפור בעל-פה הוא מיתוס, גם בתרבות שבעל-פה. צריך שיימצא באותו סיפור עניין שיביאו להיות מסופר שוב ושוב במרוצת הדורות, עד שיהפוך לחלק אינטגרלי של התרבות. מקורו של עניין זה מעורפל. נראה כי מבחינת תוכנם, מגבשים ומעצימים המיתוסים השונים את החוויות העמוקות והבסיסיות ביותר של תרבות מסוימת, ובמידת-מה של האנושות כולה, בארכיטיפים – דמויות יסודיות במיתוס – בעלי כוח אקספרסיבי רב. כאלה הם סיפור המבול, סיפור אדיפוס המלך, סיפורי היראקליס וכדומה. אולם, יש להבחין בין סיפורים שכל עניינם הוא פנימי, לבין אלה אשר ממלאים גם פונקציות נוספות. הראשונים (כגון סיפורי האחים גרים או סיפורי אלף לילה ולילה) הם אגדות עם, ורק האחרונים הם מיתוסים ממש. (10)

באופן כללי ניתן לומר כי המיתוס הוא אופן ביטוי של המופשט והכללי במונחים של הקונקרטי והפרטי. המיתוס הוא כלי המשמש את התרבות שבעל-פה, בנסיונה לחרוג אל מעבר לכאן ולעכשיו של המקרה הפרטי הנתון. דבר זה מתברר גם מן התאוריות האנתרופולוגיות על המיתוס וגם מהשוואתו אל המחשבה המדעית. (15)

השאלות

1. המיתוס היווני המוכר בימינו הוא -

- (1) סיפור בעל-פה
- (2) ללא דפוסים קבועים
- (3) ספרות כתובה
- (4) שומר על רוב סממניו המיתיים

2. בקטע נאמר כי סיפור בעל-פה -

- (1) הוא חלק מתרבות המיתוס
- (2) הוא חלק אינטגרלי של התרבות
- (3) מקורו הוא עניין מעורפל
- (4) בחלק מן המקרים הופך למיתוס

3. הביטוי "בעלי כוח אקספרסיבי רב" (שורה 10) מתייחס ל-

- (1) חוויות בסיסיות בתרבות
 - (2) המיתוסים השונים
 - (3) דמויות יסודיות במיתוס
 - (4) סיפורי אדיפוס והיראקליס
-

4. מי מבין הבאים אינו מיתוס -

- (1) סיפורי אלף לילה ולילה
 - (2) אנטיגונה ואדיפוס המלך
 - (3) סיפורי היראקליס
 - (4) סיפור המבול
-

5. מטרתו של המיתוס -

- (1) לבטא את הקונקרטי והפרטי
- (2) לבטא את הכללי החורג מן הקונקרטי והפרטי
- (3) להציג את המקרה הפרטי
- (4) להציג מקרה פרטי נתון היוצא מן הכלל

קטע קריאה 25

קראו בעיון את הקטע, וענו על השאלות שאחריו.

אחד המכשולים העיקריים העומדים בפני כל הצעה שעניינה חינוך אסתטי בבתי הספר, הוא הדרישה ליעדים התנהגותיים. ההנחות המובלעות בדרישה זו הן, כי יעדי ההוראה אשר אינם מתוארים במונחים של התנהגות, אינם ניתנים להערכה, וכמו כן, כל שאינו ניתן להערכה אפשר וממילא אינו ראוי ללימוד.

- (5) ההנחות הללו דורשות אופנים שונים במקצת של דיון. על-מנת להתנצח עם הראשונה שבהן, די למצוא דרך להערכתו של יעד אשר אינו מיתרגם, או אינו עשוי להיתרגם, ליחידות תצפיתיות של התנהגות, ואין לי אלא להודות כי השאלה אם יכול הדבר להיעשות היא שאלה פתוחה. ההנחה השנייה נסמכת על מטאפיסיקה מורכבת ועל שיטה של ערכים, ואין אני מכיר שום קריטריונים אשר יתנו בידינו אפשרות להכריע איזה סוג של ראיות יתמוך החלטית באחת משתי שיטות מטאפיסיות אשר אינן מתיישבות זו עם זו. (10)

- הדרישה ליעדים התנהגותיים אין בה משום איום רציני, כל עוד מדברים אנו במיומנויות פסיכומטריות, מידע, פתרון בעיות, ולמעשה בכל רמה שבה עשוי התוצר החינוכי להיות מנוסח באופן אקספליציטי, או מוצרן בהתאם למערכת של כללים. בתחום הזה - שהוא רחב ורב חשיבות - הדרישה ליעדים התנהגותיים אינה אלא קריאה לבהירות ולדיוק. הדוגלים במבחנים, צודקים בהחלט בעמידתם על בהירות זו. (15)

מבחינתם של יעדי ההוראה במדעי הרוח ובאמנויות, וביחס לכל התוצרים הקשורים בסכימה הערכית של היחיד, בעמדותיו ובפרשנותו את הניסיון, המצב הוא שונה בתכלית.

השאלות

1. ההנחה המובלעת השניה היא -

- (1) מה שאינו ניתן ללימוד, ניתן להערכה
- (2) מה שאינו ניתן לתרגום ליחידות התנהגות אינו ניתן להערכה
- (3) כדאי ללמד רק את אשר ניתן להעריך
- (4) מה שאינו ניתן להערכה, אפשר וממילא אינו ניתן לתרגום ליחידות התנהגות

2. כיצד ניתן להתנצח עם ההנחה המובלעת הראשונה בדרישה ליעדים התנהגותיים?

- (1) אין צורך להתנצח עמה כיוון שאין בה משום איום
- (2) לא ניתן להתנצח עמה למרות שמן הראוי לעשות כן
- (3) יש למצוא דרך להערכת תוצרים שניתן לתרגמה ליחידות התנהגות תצפיתיות
- (4) יש למצוא דרך להערכת יעד שאינו ניתן לתרגום ליחידות תצפיתיות של התנהגות

3. על-פי האמור בקטע, הדרישה ליעדים התנהגותיים -

- (1) היא רחבה ורבת חשיבות
 - (2) היא מוצדקת בהחלט בתחומים של מדעי הרוח והחברה
 - (3) אינה מהווה מיכשול בתחומים מסויימים
 - (4) אינה מוצדקת כאשר מדובר בפתרון בעיות, במידע או במיומנויות פסיכומטריות
-

4. הדוגלים במבחנים -

- (1) דורשים בהירות
 - (2) קוראים לדיוק
 - (3) דורשים תוצר הניתן למדידה
 - (4) כל התשובות נכונות
-

5. המסר אותו מבקש הכותב להעביר הוא -

- (1) מדעי הרוח והאמנויות אינם היינו הך
 - (2) מדע אינו אמנות
 - (3) יעדי ההוראה באמנויות אינם צריכים להיות יעדים התנהגותיים
 - (4) מדעי הרוח אינם מדע ועל כן אינם ראויים ללימוד
-

קטע קריאה 21

5	4	3	2	1	תרגיל
3	3	3	4	2	תשובה

קטע קריאה 22

6	5	4	3	2	1	תרגיל
4	3	2	1	3	3	תשובה

קטע קריאה 23

6	5	4	3	2	1	תרגיל
2	4	1	1	3	2	תשובה

קטע קריאה 24

5	4	3	2	1	תרגיל
2	1	3	4	3	תשובה

קטע קריאה 25

5	4	3	2	1	תרגיל
3	4	3	4	3	תשובה